

Museus, interdisciplinarietat i... intrusisme?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 04/10/2017 - 08:48 | Última modificació: 05/02/2026 - 15:18

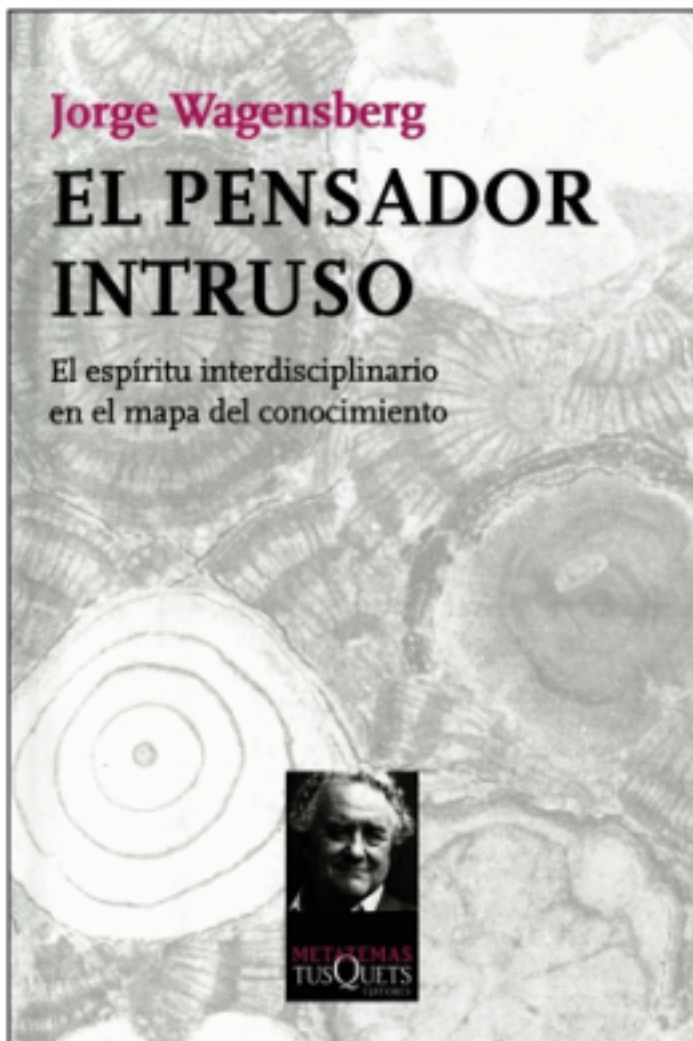

[Jorge Wagensberg](#) [2] | [Tusquets](#) [3]

El pensador intrús, aquell que gosa traspasar les fronteres del contingut, llenguatge o mètode de la seva disciplina original, és el protagonista d'aquesta obra que va molt més enllà. L'art, la ciència i les tradicions culturals coexisteixen cada vegada més – i millor – en llibres, revistes, conferències, programes formatius... Amb tot, tant els museus de ciència com els d'art, bona part dels quals estan encara ancorats en models i idees pròpies del segle XIX, prenen direccions ben diverses. **La tecnologia permet accedir a nous continguts i el llenguatge dels museus** ha d'aprofitar una finestra d'oportunitat que s'hi presenta en aquesta nova era **per a la divulgació i la creació de coneixement**.

Wagensberg, expert en museologia científica que ens acompanyarà en **Interacció17**, recupera al llarg de les pàgines de «[El pensador intruso](#) [4]» nombroses **reflexions crítiques al voltant del paper del museu en l'actualitat**, des de la interdisciplinarietat.

La **primera part** del llibre desgrana un concepte que ha estat darrere dels grans avenços del coneixement, el d'**interdisciplinarietat**, partint de la validesa d'inspirar-se d'altres àrees i l'evolució al llarg del temps dels **tres grans regnes el coneixement: la ciència, l'art i les revelacions**.

Com explica l'autor, **l'objectivitat, la intel·ligibilitat i la dialèctica són els principis que estableixen que un mètode científic sigui universal**. Cal només que un dels tres principis no s'apliqui en el seu grau màximament possible per a que allò obtingut deixi de ser ciència. Vivim en una era on **l'art ha deixat de ser una expressió de la bellesa per convertir-se en quelcom que «distorsiona la realitat per ampliar una experiència»**.

A partir d'una sèrie de reflexions, intenta **obtenir unes definicions per a «ciència» i per a «art»** (aquesta última més difícil de definir) i apunta que, mentre la ciència tendeix a ser global (la seva vigència abasta el major tros de realitat possible), l'art tendeix a ser local, perquè la vigència d'una obra d'art es refereix només a ella mateixa. Mentre l'art comparteix cada experiència individual en particular, la unicitat i la integritat de cada obra amb la seva «aura», la ciència no comparteix l'experiència de la realitat sinó allò que tenen en comú varies experiències, quantes més millor. Amb tot, **l'art fa visible i apropa el raonament científic a la societat** a través del seu propi llenguatge.

Mentre aquells que defensen la proximitat entre l'art i la ciència són, curiosament, **artistes**, els que opinen que les diferències són més grans, provenen del món de la ciència. En aquest sentit, Wagensberg ens parla de **«La science n'est pas l'art [5]»** ([consulteu aquí el post que li vam dedicar \[6\]](#)) i **de Jean-Marc Lévy-Leblond** com un dels autors que millor ha reflectit aquestes discrepàncies, però de qui es desmarca, i l'insta a retrobar-se per debatre sobre aquesta qüestió.

Amb tot, **si quelcom no pot explicar-se ni a través de la ciència ni de l'art**, l'autor apunta a un tercer mètode, molt més fàcil de definir que els anteriors: **el coneixement revelat**, el mètode més clar d'immobilitat respecte als temps canviants. La revelació ha fet part de la història de la cultura humana des de sempre, senzillament ocorre i l'entitat reveladora pot ser una divinitat, una convicció, una intuïció... I, per tant, la religió es recolza plenament en aquest mètode.

L'obra es completa amb una **segona part que recull diverses publicacions d'exercicis interdisciplinaris** publicats a la [revista especialitzada Mètode](#) [7] (Universitat de València) i a la premsa, en forma de **complement pràctic** a les reflexions que hem resumit en les línies anteriors.

Podeu consultar [aquest llibre](#) [4] al [Centre d'Informació i Documentació](#) [8]

[Inicieu sessió](#) [9] o [registreu-vos](#) [10] per a enviar comentaris

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: educació i cultura

- [11]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2017/museus-interdisciplinarietat>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=au:%22Wagensberg,%20Jorge%22>

[3] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=pb:Tusquets,%20>

[4] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45736>

[5] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45631>

[6] <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2017/ciencia-no-es-art-1>

[7] <https://metode.es/>

[8] <http://www.diba.cat/web/cerc/cidoc>

[9] <https://interaccio.diba.cat/>

[10] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[11] <https://interaccio.diba.cat/node/7220>